

І. М. Орлова,
кандидат юридичних наук

ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ДЕРЖАВНА ДОПОМОГА СУБ'ЄКТАМ ГОСПОДАРЮВАННЯ»

Класичний приватний університет
вул. Жуковського, 70-б, 69002, Запоріжжя, Україна
E-mail: anira1@ukr.net

*Метою статті є комплексний аналіз існуючих у науці господарського права та законодавстві підходів до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання», їх систематизація та узагальнення з метою подальшого використання отриманих результатів у процесі удосконалення чинного законодавства України. **Методи дослідження:** під час написання статті використовувалися такі методи пізнання, як діалектичний, формально-логічний, порівняльно-правовий, аналітико-синтетичний та інші. За допомогою діалектичного методу досліджена правова природа державної допомоги суб'єктам господарювання. Формально-логічний метод застосовано при виокремленні існуючих у науці господарського права та законодавстві підходів до визначення поняття державної допомоги суб'єктам господарювання. Порівняльно-правовий метод використовувався для порівняння різних наукових підходів до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання», а також законодавства України та Європейського Союзу. Аналіз сучасного стану законодавства у сфері дослідження здійснений за допомогою аналітико-синтетичного методу, який використовувався й у процесі розробки пропозицій з удосконалення законодавства України щодо державної допомоги суб'єктам господарювання. **Результати:** дослідження наукових та законодавчих підходів до визначення поняття «державної допомоги суб'єктам господарювання» є важливим, оскільки їх аналіз, систематизація та узагальнення слугуватимуть удосконаленню чинного законодавства України. Результати дослідження, викладені в даній науковій статті, можуть стати предметом для наукових дискусій та бути використані українським законодавцем у створенні комплексної правової основи регулювання відповідних відносин.*

***Ключові слова:** державна допомога; суб'єкти господарювання; державна підтримка; господарська діяльність; підхід.*

Постановка проблеми та її актуальність. Дослідження проблемних питань державного впливу на господарську діяльність (економіку) в Україні постійно залишаються актуальними. Останнім часом значна увага науковців приділена темі правового регулювання державної допомоги суб'єктам господарювання. Це пояснюється прийняттям Угоди про асоціацію України з Європейським Союзом [1] та набранням чинності Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01 липня 2014 року [2]. Крім того, актуальність теми пра-

вового регулювання державної допомоги суб'єктам господарювання в Україні пов'язується з низкою таких чинників: непрозорість надання допомоги, корупція на різних рівнях державних органів, до недавнього часу відсутність єдиного інституту, який би регулював надання та розподіл різних видів державної допомоги тим чи іншим суб'єктам господарювання [3, с. 16].

Але, незважаючи на значний інтерес до проблематики правового регулювання державної допомоги суб'єктам господарювання, потребу-

ють подальшого дослідження та уточнення як теоретичні, так і практичні аспекти її застосування. У першу чергу щодо визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» у чинному законодавстві України, приведення його у відповідність до змісту положень законодавства Європейського Союзу. Тому аналіз існуючих у науці господарського права та законодавстві підходів до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання», їх систематизація та узагальнення є актуальним.

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Проблемам правового регулювання державної допомоги суб'єктам господарювання присвячено праці таких науковців, як: О. Бакалінська, Г. Знаменський, О. Кулик, Н. Лещенко, О. Ліллемяе, Д. Лічак, А. Масько, Т. Некрасова, О. Нів'євський, Я. Петруненко, К. Починок, А. Прокопов, С. Таран, Д. Чередніков та інших.

Виклад основного матеріалу. У першу чергу розглянемо, як визначено поняття державної допомоги у законодавстві Європейського Союзу.

Слід зазначити, що Римський договір від 25 березня 1957 (набув чинності 1 січня 1958 року) [4], так само як і попередні установчі договори Європейського Союзу, не містять визначення «державної допомоги». Оскільки, як зазначається у літературі, цей термін дуже важко систематизувати на практиці, а схеми та підходи мають тенденцію змінюватися завдяки найчастішим, заповзятливим користувачам державної підтримки [5, с. 93].

Водночас при прийнятті рішень Європейська Комісія має керуватися чіткими законодавчими положеннями та встановленими ними принципами, а саме: забезпечення рівних правил гри; адресний характер (тобто призначатися тільки для деяких виробників або виробництва окремих виробів, що негативно позначається на рівності можливостей усіх конкурентів); наявність адекватних інституцій; підзвітність; прозорість; обмеження обсягу; тривалість [6, с. 24–26].

Поняття державної допомоги міститься у ст. 107 Договору про функціонування Європейського Союзу [7].

При цьому ст. 107 Договору про функціонування Європейського Союзу не містить звичних для українського законодавства визначень. Більше того, з часу підписання Римського договору, Європейський Союз навіть не намагався звести це поняття до визначення, що вклалося б у 1–2 речення. Натомість, поняття державна допомога подається ст. 107 Договору про функціонування Європейського Союзу як набір критеріїв, яким має відповідати захід державної підтримки аби вважатися заходом державної допомоги [8, с. 18].

Такими критеріями є: 1) допомога в будь-якій формі, що надається за рахунок ресурсів держави-члена Європейського Союзу або через втручання держави; 2) спотворення або потенційна загроза спотворення конкуренції між державами-членами Європейського Союзу; 3) надання переваги певним суб'єктам господарювання або виробництву певних товарів (тобто поєднуються два складники – надання переваги суб'єктам господарювання та надання такої переваги не всім, а лише окремим суб'єктам господарювання, тобто вибірковість заходу); 4) вплив на торгівлю між державами-членами Європейського Союзу [9].

Отже, перший підхід до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» полягає не у формулюванні чіткої дефініції зазначеного терміну, а у встановленні сукупності критеріїв (ознак) заходу для визнання його державною допомогою суб'єктам господарювання.

У вітчизняній науковій літературі також виокремлюються ознаки державної допомоги суб'єктам господарювання.

Ними, на думку науковців, є такі: 1) надається органами державної влади та місцевого самоврядування; 2) сутність державної допомоги – це надання економічної переваги (вигоди), тобто додаткових благ та можливостей її отримувачам; 3) надається суб'єктам господарювання; 4) адресний характер; 5) викривлення або можливість викривлення конкуренції та вплив на торгівлю [10, с. 43].

Між тим, зазначені вище ознаки піддаються сумніву: по-перше, сутність державної допомоги – це надання економічної переваги (вигоди),

тобто додаткових благ та можливостей її отримувачам, а по-друге, адресний характер допомоги, які досить тісно пов'язані з викривленням або можливістю викривлення конкуренції та впливом на торгівлю, не завжди мають місце в разі сприяння держави суб'єктам господарювання, тому не можуть бути основною чи взагалі характерною ознакою державної допомоги суб'єктам господарювання [11, с. 189].

На думку інших авторів, державній допомозі, що надається суб'єктам господарювання, притаманні ознаки: визначення проблеми, яку треба розв'язати шляхом надання державної допомоги суб'єктам господарювання (використовуючи прогнозування та методи стратегічного планування); невід'ємний засіб державного регулювання економіки, що здійснюється через уповноважені органи (за кошти відповідних бюджетів); виступає як спосіб зовнішнього впливу на суб'єкта господарювання; виражається в таких засобах, як привілеї або пільги; застосовується за наявності певних фактичних підстав; застосовується для досягнення певних цілей; має обов'язкове нормативно-правове (законодавче) оформлення; реалізується в законодавчо оформленому процесуальному порядку [12, с. 29].

Ознаками державної допомоги також називають такі: 1) надання за рахунок ресурсів держави чи місцевих (поняття «місцеві» та «державні» ресурси визначено п. 4 та 16 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»); 2) підтримка надається виключно суб'єктам господарювання (підтримка населення Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» не регулюється); 3) має вибірковий характер (надається не всім, а окремому суб'єкту господарювання або групі суб'єктів господарювання, визначених за певними критеріями); 4) має вплив на конкуренцію [11, с. 190].

З урахуванням ознак державної допомоги суб'єктам господарювання у науковій літературі пропонуються відповідні визначення.

Під поняттям державної допомоги суб'єктам господарювання розуміється втручання держави (за рахунок надання ресурсів держави чи місцевих бюджетів) у діяльність суб'єктів господарювання та підтримку в будь-якій формі, яких

вони не змогли б досягти за нормальних ринкових умов, та які можуть спотворювати або загрожувати спотворенням економічної конкуренції [11, с. 190].

Державна допомога суб'єктам господарювання визначається і як фінансове, організаційне або інше сприяння, що здійснюється по відношенню до суб'єктів господарювання спеціально уповноваженими органами державної влади або місцевого самоврядування з метою досягнення відповідних економічних і соціальних цілей, а також забезпечення сталого розвитку економічної та/або соціальної сфери [12, с. 17].

Отже, у науковій літературі хоча і визначаються ознаки (критерії) державної допомоги суб'єктам господарювання, у кінцевому підсумку вони зводяться до формулювання чіткої дефініції зазначеного терміну, у чому полягає другий підхід до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання».

У законодавстві України реалізується саме такий підхід, і воно містить чітке визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання».

Так, згідно зі ст. 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01 липня 2014 року державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

Наступний підхід до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» полягає у визначенні останнього терміна через поняття «державна підтримка».

Аналіз дефініції, запропонованої ст. 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01 липня 2014 року, дозволяє зробити висновок, що державна допомога визначена як підтримка. Визначення поняття державна підтримка суб'єктів господарювання у законодавстві України відсутнє.

Між тим, визначення «державної допомоги» через «підтримку» викликає неоднозначні відгуки у науковій літературі.

Щодо співвідношення понять «державна допомога» та «державна підтримка» висловлюються наступні точки зору.

Так, зазначається, що ці два поняття необґрунтовано ототожнюються. Одні автори державну підтримку розуміють як сукупність економічних, організаційних та правових механізмів, завдяки яким суб'єктам господарювання надається державою через інфраструктуру підтримки суб'єктів господарювання необхідне сприяння фінансового, організаційного, інформаційного та матеріально-технічного характеру з метою створення умов для формування і розвитку суб'єктів господарювання у різних галузях народного господарства. Підтримка є тим механізмом, який стимулює суб'єктів господарювання до раціональної та економічно обґрунтованої господарської діяльності, спрямовує розвиток підприємництва на основі конкуренції [13, с. 407, 410].

Вказується на те, що на відміну від державної допомоги державна підтримка передбачає застосування організаційних, адміністративних або інших заходів, але не включає прямого фінансування (грошової допомоги). Саме за цим критерієм пропонується розмежовувати поняття державної допомоги, в межах якої здійснюється пряме фінансування, та державної підтримки, яка включає організаційні та адміністративні механізми сприяння.

Інші автори зазначають, що при найближчому аналізі законодавчого визначення поняття «державна допомога» можна дійти висновку, що законодавець фактично ототожнює його з поняттям «підтримка» [14, с. 112].

Погодитися з ототожненням понять «державна допомога» та «державна підтримка» не вбачається доцільним.

Виходячи зі змісту норм Господарського кодексу України (ст.ст. 12, 16) [15], державна підтримка розуміється як один із засобів державного регулювання господарської діяльності.

Тоді, за логікою, поняття «державна допомога» має розглядатися як більш широке за змістом та яке полягає у цілеспрямованому

впливі держави на діяльність суб'єктів господарювання (адміністративні, фінансові та інші механізми, спрямовані на урівноваження інтересів суб'єктів господарювання, упорядкування їхньої діяльності, надання їм фінансової допомоги тощо).

Державна допомога суб'єктам господарювання – діяльність держави в особі її органів, спрямована на реалізацію державної економічної політики з використанням спеціальних засобів, форм і методів.

У свою чергу державну підтримку суб'єктів господарювання пропонується розглядати у більш вузькому значенні та визначити як засіб державного регулювання, зміст і порядок надання якого визначається нормами чинного законодавства. Серед переваг державної підтримки як засобу державного регулювання господарської діяльності є сприяння діяльності конкретних суб'єктів господарювання, цілеспрямоване вирішення проблем, оздоровлення важливих галузей господарства. Недоліками зазначеного засобу державного регулювання є високий ступінь ризику дискримінації суб'єктів господарювання, порушення засад економічної конкуренції.

У зв'язку з наведеним вище звертає на себе увагу визначення поняття «індивідуальна державна допомога» та співвідношення цього терміну з поняттям державної допомоги взагалі.

Стаття 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01 липня 2014 року визначає індивідуальну державну допомогу як захід державної допомоги, що здійснюється поза межами програми державної допомоги, а також окремі заходи державної допомоги, що здійснюються в межах програми державної допомоги, але підлягають повідомленню згідно з умовами такої програми та цим Законом.

Індивідуальна державна допомога – це певний захід, який пов'язаний з програмою державної допомоги. Отже, можна припустити, що державна допомога взагалі – це система певних заходів цілеспрямованого впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання, розвиток економічних процесів взагалі. Такий підхід (співвідношення загального поняття «державна

допомога» та часткового «індивідуальна державна допомога») до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» усунув би протиріччя щодо визначення «допомоги» через «підтримку».

Між тим, у літературі можна виокремити ще один підхід до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» через мету її надання.

Зазначається, що надійним критерієм розмежування понять «державна допомога» і «державна підтримка», як і в багатьох інших випадках дії правових норм, є цілі, що переслідує держава під час подібних впливів на економічні процеси. Так, мета державної підтримки бізнесу полягає у розвитку тих напрямів економічного розвитку, які необхідні державі й суспільству, тобто посилення зацікавленості суб'єктів господарювання в ефективній діяльності, в пріоритетних галузях соціально-економічного розвитку. Державна допомога, навпаки, застосовується у виняткових випадках, коли підприємства опиняються в дуже складних економічних ситуаціях, і метою її застосування є компенсація втрат внаслідок господарської діяльності [16, с. 31].

Однак із цими положеннями можна погодитися частково, тому що треба мати на увазі, що наявність однієї мети як критерію для визначення того чи іншого правового терміну є недостатньою [11, с. 188].

Висновки. Зазначені вище наукові дискусії, а також суперечності у законодавстві України обумовлюють необхідність удосконалення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання», визначеного у Законі України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01 липня 2014 року.

Аналіз законодавства Європейського Союзу та України, а також відповідної наукової літератури дозволив виокремити такі основні підходи до визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання»: за сукупністю критеріїв (ознак) заходу для визнання його державною допомогою суб'єктам господарювання; формулювання чіткої дефініції терміну «державна допомога суб'єктам господарювання»; визначення терміну «державна допомога суб'єктам

господарювання» через поняття «державна підтримка»; через співвідношення загального поняття «державна допомога» та часткового «індивідуальна державна допомога»; визначення поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» через мету її надання.

При визначенні поняття «державна допомога суб'єктам господарювання» необхідно виходити з комплексного використання усіх зазначених вище підходів із урахуванням переваг та недоліків кожного.

Література

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011

2. Про державну допомогу суб'єктам господарювання: Закон України від 01 лип. 2014 р. № 1555-VII. *Офіційний вісник України*. 2014. № 62. Ст. 1704. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1555-18>

3. Масько А.М. Державна допомога суб'єктам господарювання: державне регулювання в Україні та європейський досвід. *Причорноморські економічні студії*. Вип. 38-1. 2019. С. 16–23.

4. Римський договір 1957 року. Юридична енциклопедія: у 6 т. / ред. кол. Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. Київ: Укр. енцикл. ім. М.П. Бажана, 2003. Т. 5: П-С. 736 с.

5. Прокопов А.А. Державна допомога суб'єктам господарювання в Україні: сучасні тенденції та відповідність європейським стандартам. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2014. № 1(72). С. 91–97.

6. Правове регулювання надання державної допомоги в Європейському Союзі та в Україні. Шляхи адаптації законодавства України: навч. посіб. / О.В. Нів'євський, С.В. Таран, Н.І. Лещенко. Київ: Центр учбової л-ри, 2007. 180 с.

7. Fox B. Commission sets out state-aid overhaul to drive growth. *EUObserver*. 2012. URL: <https://euobserver.com/economic/116194>

8. Кулик О. Система державної допомоги в Україні: як європейські вимоги можуть зробити

її більш ефективною. Київ: ГО «Український центр європейської політики», 2019. 60 с.

9. Commission Notice on the notion of State aid as referred to in Article 107(1) of the Treaty on the Functioning of the European Union, C/2016/2946, OJ C 262, 19.07.2016. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52016XC0719%2805%29>

10. Черненко С. Поняття державної допомоги суб'єктам господарювання. *Конкуренція*. 2008. № 1. С. 40–44.

11. Починок К.Б. Державна допомога суб'єктам господарювання: поняття, ознаки та критерії. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Серія Право. Вип. 49. Том 1. С. 187–190.

12. Некрасова Т.В. Правове регулювання надання державної допомоги суб'єктам господарювання: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.04. Донецьк, 2009. 184 с.

13. Лічак Д.В. Проблеми визначення поняття «державна підтримка суб'єктів господарювання». *Актуальні проблеми держави і права*. 2009. Вип. 50. С. 403–411.

14. Петруненко Я. Поняття державної підтримки суб'єктів господарювання як засобу забезпечення ефективного використання бюджетних коштів. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 6. С. 110–115.

15. Господарський кодекс України від 16 січ. 2003 р. / Верховна Рада України. *Офіційний вісник України*. 2003. № 11. Ст. 462. База даних «Законодавство України». URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.

16. Знаменский Г. Правовые основы государственной поддержки бизнеса: монография. Донецк: Юго-Восток, 2011. 170 с.

References

1. Uгода pro asociaciju mizh Ukrai'noju, z odniji' storony, ta Jevropejs'kym Sojuzom, Jevropejs'kym spivtovarystvom z atomnoi' energii' i i'hnimy derzhavamy-chlenamy, z inshoi' storony. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011

2. Pro derzhavnu dopomogu sub'jehtam gospodarjuvannja: Zakon Ukrai'ny vid 01 lyp. 2014 r. № 1555-VII. *Oficijnyj visnyk Ukrai'ny*.

2014. № 62. St. 1704. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1555-18>

3. Mas'ko A.M. Derzhavna dopomoga sub'jehtam gospodarjuvannja: derzhavne reguljuvannja v Ukrai'ni ta jevropejs'kyj dosvid. *Prychornomors'ki ekonomichni studii'*. Vyp. 38-1. 2019. S. 16–23.

4. Ryms'kyj dogovir 1957 roku. Jurydychna encyklopedija: u 6 t. / red. kol. Ju.S. Shemshuchenko (vidp. red.) ta in. Kyi'v: Ukr. encykl. im. M.P. Bazhana, 2003. T. 5: P-S. 736 s.

5. Prokopov A.A. Derzhavna dopomoga sub'jehtam gospodarjuvannja v Ukrai'ni: suchasni tendencii' ta vidpovidnist' jevropejs'kym standartam. *Zovnishnja torgivlja: ekonomika, finansy, pravo*. 2014. № 1(72). S. 91–97.

6. Pravove reguljuvannja nadannja derzhavnoi' dopomogy v Jevropejs'komu Sojuzi ta v Ukrai'ni. Shljahy adaptacii' zakonodavstva Ukrai'ny: navch. posib. / O.V. Niv'jevs'kyj, S.V. Taran, N.I. Leshhenko. Kyi'v: Centr uchbovoi' l-ry, 2007. 180 s.

7. Fox B. Commission sets out state-aid overhaul to drive growth. *EUObserver*. 2012. URL: <https://euobserver.com/economic/116194>

8. Kulyk O. Systema derzhavnoi' dopomogy v Ukrai'ni: jak jevropejs'ki vymogy mozhut' zrobyty i'i' bil'sh efektyvnoju. Kyi'v: GO «Ukrai'ns'kyj centr jevropejs'koi' polityky», 2019. 60 s.

9. Commission Notice on the notion of State aid as referred to in Article 107(1) of the Treaty on the Functioning of the European Union, C/2016/2946, OJ C 262, 19.07.2016. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52016XC0719%2805%29>

10. Chernenko S. Ponjatje gosudarstvennoj pomoshhi subektam hozjajstvovaniya. *Konkurencija*. 2008. № 1. S. 40–44.

11. Pochynok K.B. Derzhavna dopomoga sub'jehtam gospodarjuvannja: ponjattja, oznaky ta kryterii'. *Naukovyj visnyk Uzhgorods'kogo nacional'nogo universytetu*. 2018. Serija Pravo. Vyp. 49. Tom 1. S. 187–190.

12. Nekrasova T.V. Pravove reguljuvannja nadannja derzhavnoi' dopomogy sub'jehtam gospodarjuvannja: dys. ... kand. juryd. nauk: 12.00.04. Donec'k, 2009. 184 s.

13. Lichak D.V. Problemy vyznachennja ponjattja «derzhavna pidtrymka sub'jektiv gospodarjuvannja». *Aktual'ni problemy derzhavy i prava*. 2009. Vyp. 50. S. 403–411.

14. Petrunenko Ja. Ponjattja derzhavnoi' pidtrymky sub'jektiv gospodarjuvannja jak zasobu zabezpechennja efektyvnogo vykorystannja bjudzhetnyh koshtiv. *Pidpryjemnyctvo, gospodarstvo i pravo*. 2018. № 6. S. 110–115.

15. Gospodars'kyj kodeks Ukrai'ny vid 16 sich. 2003 r. / Verhovna Rada Ukrai'ny. *Oficijnyj visnyk Ukrai'ny*. 2003. № 11. St. 462. Baza danyh «Zakonodavstvo Ukrai'ny». URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.

16. Znamenskij G. Pravovyje osnovy gosudarstvennoj podderzhki biznesa: monografija. Doneck: Jugo-Vostok, 2011. 170 s.

Iryna Orlova

APPROACHES TO THE DEFINITION OF THE CONCEPT «STATE AID TO BUSINESS ENTITIES»

Classic Private University
Zhukovsky str., 70-b, 69002, Zaporizhia, Ukraine
Email: anira1@ukr.net

*The purpose of the article is a comprehensive analysis of existing in the science of commercial law and legislation approaches to defining the concept of «state aid to business entities», their systematization and generalization in order to further use the results in improving the current legislation of Ukraine. **Research methods:** during the writing of the article such methods of cognition as dialectical, formal-logical, comparative-legal, analytical-synthetic and others were used. The dialectical method is used to study the legal nature of state aid to business entities. The formal-logical method is used in distinguishing the existing approaches in the science of economic law and legislation to define the concept of state aid to business entities. The comparative law method was used to compare different scientific approaches to the definition of «state aid to economic entities», as well as the legislation of Ukraine and the European Union. The analysis of the current state of legislation in the field of research was carried out using the analytical-synthetic method, which was used in the process of developing proposals to improve the legislation of Ukraine on state aid to economic entities. **Results:** the study of scientific and legislative approaches to the definition of «state aid to economic entities» is important because their analysis, systematization and generalization will serve to improve the current legislation of Ukraine. The results of the research presented in this scientific article can be the subject of scientific discussions and be used by the Ukrainian legislator in creating a comprehensive legal basis for regulating the relevant relations.*

The analysis of the legislation of the European Union and Ukraine, as well as the relevant scientific literature allowed to identify the following main approaches to defining the concept of «state aid to economic entities»: a set of criteria formulation of a clear definition of the term «state aid to economic entities»; definition of the term «state aid to economic entities» through the concept of «state support»; through the ratio of the general concept of «state aid» and partial «individual state aid»; definition of the concept of «state aid to economic entities» through the purpose of its provision.

Key words: state aid; business entities; state support; economic activity; approach.

Стаття надійшла до редакції 20.10.2021